

může mu obecní zastupitelstvo přikázati i jiné práce jeho schopnostem odpovídající, by zřizencův výkon vyhovoval pojmu plně a trvale zaměstnaného. Kdo jest zřizencem podle zákona, ustanovuje § 3 první věta. Mezi těmito výčetmo uvedenými náležitostmi není však uvedeno, že musí býti ustanoven na místo systemisované. Není-li splněna některá v zákoně požadovaná náležitost, nemůže se dotyčný zřízenec dovolávati zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920 a jeho předpisů. Odvolací soud zjistil, že dovolatel nebyl zvolen po provedeném veřejném konkursu, a z toho odvodil zcela správně, že se dovolatel nemůže dovolávati zákona, poněvadž v tomto případě ho nelze považovati za zřízence prozatimně na jeden rok ustanoveného. Tento nedostatek nemůže býti nahrazen druhou náležitostí, aby totiž byl zvolen obecním zastupitelstvem. Jmenovací dekret jest sám o sobě pro tuto věc bez významu, neboť jeho, dovolateli sebe více svědčící a sebe příznivější obsah, nemůže nahraditi náležitost, že místo dovolateli propůjčené musí býti před jeho udělením vypsáno veřejným konkursem.

Čís. 4519.

Byl-li nemanželský otec rozsudkem uznán otcem dítěte, nebylo-li však výživné při tom stanoveno rozsudkem, dlužno se výživného domáhati v řízení nesporném.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1924, R II 430/24).

Jindřich O. byl uznán rozsudkem za nemanželského otce nezl. Jindřicha H-a, aniž bylo zároveň rozhodnuto o poskytování výživného. Napotomní žádosti dítěte proti otci o placení výživného s o u d p r v é s t o l i c e v nesporném řízení vyhověl. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení, maje za to, že tu nebylo podkladu pro vyměření výživného v řízení nesporném. N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a poukázal rekursní soud, by nehledě k použitému již zrušovacímu důvodu vyřídil rekurs ve věci samé.

D ů v o d y:

Dle §u 16 první dílčí novely k obč. zák. (cís. nařízení ze dne 12. října 1914, čís. 276 ř. zák.) má soud poručenský o to dbáti, by otcovství k nemanželskému dítěti bylo zjištěno, buď uznáním otce dítěte, nebo soudním rozsudkem. Stalo-li se uznání nemanželského otcovství buď výslovným uznáním otce dítěte, nebo byl-li otec uznán rozsudkem za otce dítěte, nebylo-li však při tom výživné dítěte rozsudkem stanoveno, dlužno povinnost vyživovací otce k dítěti a výšku vyživovacích příspěvků určit v řízení nesporném (jud. ze dne 4. října 1921, čís. pres. 1027/21 a ze dne 19. prosince 1922, čís. pres. 1107/22, sbírky n. s. čís. 1224 a 2101). V tomto případě byl nemanželský otec rozsudkem uznán otcem dítěte aniž současně mu uložena povinnost vyživovací a aniž mu určena míra výživného. Bylo tedy povinností soudu poručen-

ského, by se podjal úpravy výživného. Mylným jest proto právní náhled soudu rekursního, že bylo úpravu tu poukázati na pořad práva.

Čís. 4520.

Pojišťovací smlouva.

Mělo-li dle pojišťovacích podmínek býti hlášeno dosavadní pojišťovně nové pojištění u nové pojišťovny, nejde, uzavřeno-li pojištění s jinou pojišťovnou bez tohoto hlášení, o dvojí pojištění, nýbrž pouze o dopojištění. Dopojištění netýká se nabytých práv dosavadní pojišťovny a nelze pojistku snížit, nebyl-li pojistný zájem podstatně znehodnocen pod pojistný peníz.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1924, Rv II 747/24).

Žalovaná firma pojistila u žalující pojišťovny D. zboží na 601.000 Kč, později kromě toho u pojišťovny P. na 3.000.000 Kč. Ježto zásoby zboží klesly, žádala žalovaná firma pojišťovnu D., by pojistné snížila z 601.000 Kč na 101.000 Kč, pojišťovnu P. pak, by snížila pojistné z 3.000.000 Kč na 2.500.000 Kč. Pojišťovna P. žádosti vyhověla, pojišťovna D. však žádost zamítla a domáhala se na žalované zaplacení premie za nezkrácený pojištěný peníz (601.000 Kč). *P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

První otázka, o kterou běží s hlediska dovolacího důvodu čís. 4 Šu 503 c. ř. s., jest, zdali v tomto případě přichází v úvahu dvojí pojištění ve smyslu Šu 54 zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. z., jenž ve příčině tohoto Šu nabude podle vládního nařízení z 9. prosince 1919, č. 652 sb. z. a n. účinnost teprve dnem, jenž bude později určen, což se dosud nestalo, či zda jde o pojištění, které ve příčině právních důsledků nemůže býti ztotožňováno se dvojím pojištěním. Podle zjištění bylo pojištění uzavřeno původně u dovolatelky dne 12. března 1919 s platností do 12. března 1929 na 601.000 Kč, kdežto pojištění žalované společnosti u pojišťovací společnosti P. bylo uzavřeno později, když se zvýšilo pojistné nebezpečství, zásoby zboží stoupily v ceně a byly rozmnoženy. Podle Šu 7 písm. b) všeobecných pojišťovacích podmínek dovolatelky musí býti pod následky tamže uvedenými dovolatelce oznámeno do tří dnů, když pojištěnec ohledně těchže pojištěných předmětů uzavře nové pojištění u jiné společnosti. Poněvadž se tak nestalo, nebyly pojištěny tytéž zájmy proti témuž nebezpečství a na tutéž dobu u několika pojišťovatelů, proto nejde o dvojné pojištění, proto se nelze dovolávati právní obdoby §§ 53 a 54 pojišť. zák. — jichž účinnost je odsunuta na neurčito a jichž jako platného zákona ani obdobně, když obdoba se vztahuje pouze na platné zákony (§ 7 obč. zák.), použito býti nemůže — a sluší v této příčině sdíleti právní názor odvolacího soudu jenom potud, pokud odvolací soud vyslovuje, pokud se týče zjišťuje